Lietas Nr. C32245316
Lietas arhīva Nr. C-2453-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 23.augustā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Prudņikovs,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam.

Aprakstošā daļa

2016.gada 16.maijā prasītāja /pers. A/ cēlusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu. Pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, 177.pantu, Ministru kabineta noteikum Nr.665 "Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.pantu, Ministru kabineta noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmērs bērnam" 2.1.punktu un 2.2.punktu prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai meitas /pers. C/ uzturēšanu EUR 92,50 mēnesī, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās mēnešalgas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}pantu 2016.gada 19.maijā atbildētājam ticis nosūtīts prasības pieteikums paskaidrojumu iesniegšanai.

206.gada 2.jūnijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti /pers. B/ paskaidrojumi, kuros atbildētājs norāda, ka prasību atzīts pilnā apmērā.

Puses nav lūgušas lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, nolēma izskatīt lietu rakstveida procesā.

2016.gada 2.maijā pusēm nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2016.gada 23.augustā, norādot, ka šajā datumā puses var saņemt spriedumu tiesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos materiālus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

No lietas materiālos esošās dzimšanas apliecības Nr.LVAC/apliecības numurs/ kopijas redzams, ka 2012.gada 23.maijā dzimusi /pers. C/ un viņas vecāki ir /pers. B/ un /pers. A/. No minētās dzimšanas apliecības konstatējams, ka uz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi /pers. C/ sasniegusi 3 gadu vecumu, savukārt uz lietas izskatīšanas brīdi 4 gadu vecumu.

No prasības pieteikuma izriet, ka meitas dzīvesvieta ir pie prasītājas.

Saskaņā ar Civillikuma 177.pantu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Konvencijas par bērna tiesībām 27.panta pirmā daļa nosaka, ka ikvienam bērnam ir tiesības uz viņa fiziskajai, psihiskajai, garīgajai, tikumiskajai un speciālajai attīstībai nepieciešamo dzīves līmeni. Minētā panta otrā daļa nosaka, ka vecāki vai citas personas, kas audzina bērnu, ir pirmām kārtām atbildīgi par to, lai viņu spēju un finansiālo iespēju robežās bērnam būtu nodrošināti viņa attīstībai nepieciešamie dzīves apstākļi.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 2.panta pirmo daļu bērnam kā fiziski un intelektuāli nenobriedušai personai vajadzīga īpaša aizsardzība un gādība, bet saskaņā ar minētā likuma 24.panta pirmo daļu vecāku pienākums atbilstoši Civillikuma noteikumiem ir samērā ar mantas un sabiedrisko stāvokli rūpēties par sava bērna dzīvību un labklājību, sagādāt viņam uzturu, t.i., dot ēdienu, pajumti, apģērbu, kopt, audzināt un skolot viņu. Savukārt, šī panta otra daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Saskaņā ar minētā panta otro daļu pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Saskaņā ar minētā panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punktu, katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, un katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" no 2016.gada 1.janvāra minimālās mēnešalgas apmērs ir 370 *euro*. Līdz ar to, minimālo uzturlīdzekļu ik mēneša summa no 2016.gada 16.maija līdz bērna 7 gadu vecumam sastāda 92,50 *euro* (25% no 370 *euro*), savukārt no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz bērna pilngadībai (18 gadu vecumam) minimālo uzturlīdzekļu ik mēneša summa sastāda 111 *euro* (30% no 370 *euro*).

Rezumējot teikto, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota pilnībā.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka prasības summa prasībās pār uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu.

Līdz ar to, no atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva 166,50 euro apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms labprātīgās izpildes termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 42.panta pirmo daļu, 93.panta pirmo daļu, 97.pantu, 193.pantu, 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam no 2016.gada 16.maija līdz /pers. C/ 7 gadu vecumam 92,50 *euro* (deviņdesmit divi euro, piecdesmit euro centi) mēnesī, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, pēc /pers. C/ 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz meitas pilngadībai (18 gadu vecumam) ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus – 166,50 *euro* (simtu sešdesmit seši euro, piecdesmit euro centi) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (četri *euro,* septiņdesmit *euro* centi).

Valsts nodevas samaksa veicama Valsts kases kontā Nr.**LV55TREL1060190911200, savukārt ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama Valsts kases kontā Nr.**LV51TREL2190458019000.

Sprieduma daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņš ir 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis V.Prudņikovs